

Abstrakt:

V posledních dekáдах byl zaznamenán strmý vzestup mezinárodního obchodu se zbožím. Ve snaze o harmonizaci právního prostředí regulujícího tuto oblast byly učiněny pokusy o unifikaci mezinárodního obchodního práva. V oblasti obchodu se zbožím bylo přijato několik dokumentů. Mezi ně patří (neúspěšná) Úmluva o jednotném právu mezinárodního prodeje zboží, vzorové dokumenty, tj. Zásady UNIDROIT mezinárodních obchodních smluv a Zásady evropského smluvního práva, a především Úmluva OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží (Úmluva).

Tato diplomová práce má za cíl probádat jeden druh náhrady za nesplnění smlouvy podle Úmluvy, konkrétně ustanovení o náhradě škody. Do hloubky budou analyzovány články 74, 77, 79 a 80.

V první části bude věnován detailnější komentář ke dvěma předpokladům odpovědnosti za škodu, tj. příčinné souvislosti a předvídatelnosti. Popíše zde několik teorií faktické a právní kauzality. Poté bude ukázáno, proč je spravedlivé a užitečné, že Úmluva obsahuje ustanovení k omezení odpovědnosti na předvídatelnou ztrátu a jakým způsobem se stanovuje předvídatelnost.

Poté se přesuneme k dalšímu způsobu omezení náhrady škody – pravidlu zmírňování škody. Bude ukázáno, proč je v nejlepším zájmu poškozené strany nečekat, až dojde ke ztrátě, ale svým aktivním přístupem se snažit zamezit hrozící ztrátě.

Následně bude velká část této diplomové práce věnována vyloučení odpovědnosti za škodu. Začneme ustanoveními aplikovatelnými v situacích, kdy nastaly nepředvídatelné, neodvratitelné a nepřekonatelné překážky plnění, známé v různých právních systémech jako vyšší moc, force majeure, caso fortuito atd.

Nakonec bude podán výklad k (možná) očividnému pravidlu, že nikdo nesmí těžit z vlastního pochybení a ukázáno, že nebude přiznána náhrada škody za nesplnění závazku, pokud toto nesplnění je způsobeno poškozenou stranou.